

דברי חכפר

ישראל במלחמה

איש חכם הגדיר מלחמה
כך:
מלחמה היא מקום שבו
בחורים צעירים שלא
מכירים זה את זה ולא
שונאים זה את זה ,
הורגים זה את זה בגלל
החלטה של אנשים
זקנים שכן מכירים זה
את זה ושונאים זה את
זה אך לא הורגים זה את
זה...
כמה חכם, כמה נכון

גיליון מס. 2834 * יג' תמוז תשפ"ד * 19 יולי 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

חברי קהילת כפר הנשיא היקרים -

אנו רוצים להודות לכם מקרב לב על התמיכה והניחומים שקבלנו ממכם בימים קשים לנו. אלו לא היו ימים פשוטים עבורנו לענת ולי אבל לרגע לא הרגשנו כאן לבד. הטיפול המסור וההתמקדות של כל המוסדות בפרטים הקטנים ביותר נגעו לליבנו. תודה מיוחדת לדודיק שהיה איתנו מהרגע הראשון ועזר לנו בכל שלב ושלב בצורה מיוחדת ורגישה. תודה לרפי הענק שניהל את טקס הקבורה במקצועיות וברב חן שמאפיין אותו תמיד. תודה לצוות לב הקיבוץ המדהים שאירגן בקלילות את מפגש החברים המיוחד במועדון. תודה לכל חברי המשק הנפלאים שהגיעו לנחם לחזק ולתמוך. המקום המיוחד קיבוץ כפר הנשיא יישאר חקוק לעד בליבנו.

זאת גאווה גדולה אמרה פעם אמא רותי להיות שייכת לקהילה המיוחדת הזאת. בשבילה המקום הזה היה גן עדן.

תודה רבה חברים יקרים
נראה בשבילי המשק

ענת ורון

שלום לכל בית כפר הנשיא,

אני מלי עמית, בת 40. נולדתי וגדלתי כאן בכפר הנשיא, בת לרזתי וגדי עמית (וגם לכיתת רקפת).

גרתי בניו יורק במשך עשור שלם והייתי באה לבקר לפחות פעם בשנה עד שהגיעה הקורונה וסיפקה לי את ההזדמנות המושלמת לחזור – באתי לביקור ונשארתי. בהתחלה בלית ברירה וחוסר וודאות, אבל כל יום שעבר הבהיר לי יותר ויותר שאני במקום הנכון.

אני גרה כאן כבר שלוש וחצי שנים ולשמחתי אני גם עובדת בתוך הקיבוץ כמנהלת משרד האדריכלות של ברי ועוסקת בתרגום מעברית לאנגלית והפוך. בזמני החופשי אני שרה בכיף גדול במקהלת הגוספל שהקימה רוני ובאופן כללי נהנית מהעשייה התרבותית הבלתי נלאית שיש פה, מהאנשים שמחייכים בשבילים, מהירוק בעיניים וכמובן מהמשפחה והחברות.

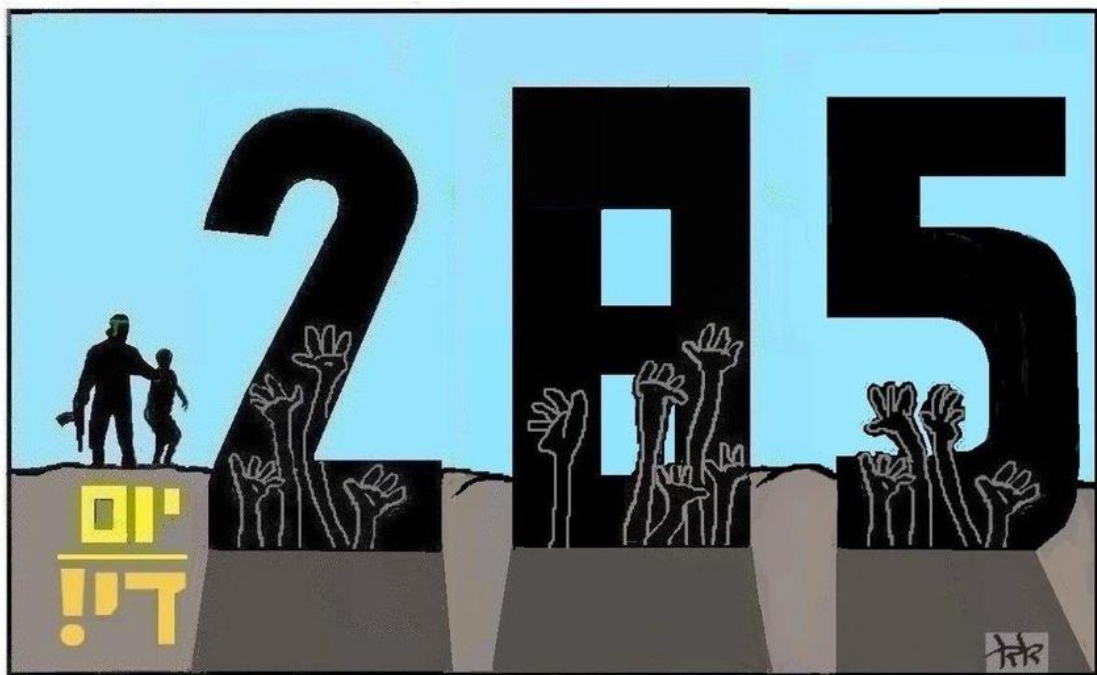
כפר הנשיא תמיד היה ועדיין בית בשבילי, ואשמח להפוך אותו לבית הקבע הרשמי שלי, להכות שורשים ולהיות חלק מהקהילה הכל כך מיוחדת שתמיד היתה ועדיין פורחת כאן.

טבלת יאוש

הדיבורים של ראש הממשלה על 'ניצחון מוחלט' מזכירים לנו שכבר 285 ימים 120 חטופים חיים ומתים, והעת כנר נגרעת. החזירו אותם עכשיו, בעודם בחיים. כמה חיילים עוד ימותו לשווא במלחמה שאין לה שום יעד ברור מלבד להגיד לא לשחרור החטופים ולטוס לארה"ב בכנף ציון כדי לירוק לביידן בפרצוף בקונגרס. ארבעה חטופים שוחררו בעודם בחיים. נותרו עוד 120 במרתפי החמאס נבלות סדיסטיות תעשו כבר את העסקה ותנו להם לחזור הביתה! (נכתב ביום רביעי 17.4.24)

על השבת השחורה ונזקיה

1. כמה דברים על כוחן של רשתות חברתיות, שיש המון דברים רעים לומר עליהן, אך יש בהן גם כמה דברים טובים. וכשאלה מתרחשים כדאי מאוד למחר ולדווח על כך.

2. אז ככה, מעת לעת צף ועולה בפיד שם מוכר של מישהו שאיננו חבר שלי בפייס' אבל אני מכיר אותו או יודע מיהו. והנה באחד האמשים, כמו שהיה נהג לומר אפרים קישון, אני רואה בפיד משהו כזה מהסוג שהזכרתי.

3. מה זה פיד: ה'פיד' של הפייסבוק הוא קצת כמו נהר. הוא זורם כל הזמן ועל פניו צפים כגזעי עצים הנסחפים בזרם, פוסטים שונים ומשונים של אנשים שיש לך קשר אישי ישיר או עקיף איתם. הפיד של הפייס הוא קצת כמו תלמוד. אין בו עבר ועתיד אלא רק הווה מתמשך. קצת כמו באנגלית.

4. אז אם לחזור לעניין המדובר, אז באחד האמשים לפני כמה ימים צף ומגיע אלי הפוסט הבא:

"היי, קוראים לי יוחאי ג'קסון ופתחתי את העסק שלי, 'ג'קסון אינסטלציה', כחודשיים לפני המלחמה. מאז אותה שבת שחורה בה גויסתי למילואים לארבעה חודשים רצופים (וחוזר לשם עוד חודש) כלוחם בתותחנים. בקצרה, המלחמה הרסה לי את העסק, ובגלל שהוא חדש לא הייתי זכאי לפיצויים מהמדינה על הנזק שנגרם לי. קניתי ציוד יקר בעשרות אלפי שקלים וביטלתי עבודות עתידיות רבות שהיו לי בעקבות המילואים.

עכשיו כשאני שוב כאן, אני מנסה להרים חזרה את העסק שלי ולהחזיר הוצאות, ופה אתם נכנסים לתמונה!

אני מתמחה בצילום, תיקון ושיקום צנרת ביוב / מרזב אל-הרס (ללא שבירת קירות) בטכנולוגיה המתקדמת ביותר בארץ, ואשמח לתת שירות גם בנושא פתיחת סתימות, טיפול בשורשים, החלפת צילום קווי ביוב/מרזב ועוד. אז אם אתם צריכים או מכירים מישהו שצריך עבודות אינסטלציה פרטיות, קבלנים שאוכל להתחבר אליהם לעבודות למגזר העסקי או אנשי ביטוח שמתעסקים בתקלות של צנרת מבנים, אשמח לשמוע מכם! תוכלו לראות קצת ממה שאני עושה בסרטונים המצורפים ובכתבה מערוץ 12 😊 יוחאי ג'קסון 054-984-6830

5. כמובן שנכנסתי לתמונה, כמו שיוחאי ביקש, ושיתפתי מיד את הפוסט של יוחאי על קירות כל חמשת אלפי החברות והחברים שלי בפייס. כמו שעשו מן הסתם גם אנשים אחרים טובים ממני שנתקלו בהודעה של יוחאי ג'קסון שצפה לקראתם בפיד.

6. ולא עבר זמן רב, יומיים ליתר דיוק, וידידי משה אלוני, שיש לו בת בקיבוץ גונן ובכלל מרגיש קשור מאוד לגליל, פירסם בספר הפנים את ההודעה הבאה: "תודה לך דודו פלמה על ההמלצה. שעה זאת שעה. שירות מעל ומעבר..מקצועי. אמין ..הגון. אם נתקלתם בבעית סתימות יוחאי ג'קסון זאת הכתובת".

7. ומשה אלוני גם הוסיף וחזק את דברי הודעתו וצילם את יוחאי בזמן העבודה, כאשר הוא ממשיך מסורת מפוארת שלמד בבית אבא ולתפארת מדינת ישראל.

8. ועם המלצה מחממת לב כזאת מי יכול בכלל להתווכח. אז אם אתם קוראים את הדברים ב'דברי' ואתם אינכם חיים בכפר הנשיא, וישנה לכם סתימה באחד מצינורות הבית ואתם נואשים מאוד, תרימו טלפון ליוחאי ג'קסון ותעזרו לו לעזור לכם. שמחתי לעזור.

רגישות של שדרנים

1. פרח פילו בת 76 מקיבוץ בארי מספרת לירון אברהם בערוץ 12 על 48 שעות שבהן הייתה לכודה בממ"ד משבת השבעה באוקטובר. 48 שעות בהן ובסופן איש לא הגיע לחלץ אותה והיא נאלצה לחלץ את עצמה לבד מהממ"ד.
2. "משבת בשעות הצהריים עד יום ראשון בערב שמעתי איך נלחמים עם המחבלים בדירתי מחוץ לממ"ד" מספרת בהתרגשות פרח פילו חברת בארי לירון אברהם.
3. ירון אברהם, סוג של פרשן שבדרך כלל אני מאוד מעריך, מישיר אליה מבט מלא חמלה ושואל: "נו, והצלחת לישון קצת?" לרגע חשבתי שאני מת...

פינת הקריקטורה השבועית: כבר לא צריך ועדת חקירה...

@@@@@@@@@@@@@@@@

תפלת אם אפֶּשֶׁר | מ'כ"ו | 95

אֶלֶהִים,
זֶה אֲנִי הַקָּטָן
מִבֶּקֶשׁ
אִם אֶפְשֶׁר,
לָקוּם בְּבֶקֶר
וְלִקְרָא
שֶׁהִתֵּר לְכַרְסוֹם
שֶׁהִסִּיט נִגְמֵר.
הֵם כּוֹלֵם בְּבִיתָם.
בְּטוֹחִים.
אֵין נִפְגְּעִים לְכוֹחוֹתֵינוּ.
אֶפְשֶׁר לְחַזֵּר
לְנִשּׁוֹם כְּרָגִיל.

• ימי הולדת

ושוב התכנסנו במועדון "המפגש" לחגוג ימי הולדת לעשרים ומעלה מבוגרים שחצו את גיל 65, והפעם ילידי חודש יולי. ושוב תודה ללאה בן אדיבה ואבלין ואלך, שכבר שנים רבות משמחות מבוגרים החוגגים את יום ההולדת שלהם. ותודה לצוות בית הקפה: שמחה ארנולד, שריטה סינה, נעמי פורסטר ופרנקי גליק, שיחד עם פאול בילגורי שעל הקפה, מפנקים אותנו באירועים חברתיים חשובים אלה.

בין חתני וכלות השמחה היו ג'וליה ניצן בת המאה!!! ודויד אלמן בן שמונים, ממש לא יאומן! בשמחה רבה קבלתי על עצמי לברך את דויד אלמן:

דויד אלמן בן 80

לא ייתכן שאתה כבר בן 80.

אמנם הקוקו קצת יותר דליל, קצת יותר אפור, אבל היי: לכמה גברים בגילך, יש עוד מספיק שיער כדי לאסוף אותו מאחור לקוקו?

אתה עדיין מטייל, ונראה שכוחותיך עדיין עמך.

המוח שלך עדיין יצירתי. אתה רואה כל דבר מחוץ לקופסא. אתה עושה דברים לא צפויים, כמו למשל לרקום ולסרוג, ואני בטוחה שבאיזה מקום אתה עדיין מתכנן להוציא לאור עלון המשך ל"קול סוטה" או ל"רוח מקומית" עליהם השלום.

ובינתיים, אתה תורם ותורם לכולנו. אני לא יודעת איפה להתחיל, האם להתחיל בכך שלימדת אותנו הליכה עם מקלות נורדיים, ובכך קידמת את בריאותנו? או שקודם כל אתחיל בהיותך האבא של כולנו בשכונת החרמון. אמנם אתה הכי צעיר, כמעט, אבל אתה דואג לנו, לביטחוננו בימים קשים אלה, ועוד אתה עושה זאת, בהומור וברוח טובה, כך אנחנו מרגישים בטוחים עוד יותר.

ואתה ממשיך להיות הקשר והספק העיקרי שלנו בענייני הארכיון. כבר שנים רבות אתה הדיגיטל של הארכיון, ולא נותן לנו לשכוח את הימים שהיו, ואת האנשים שהיו ואת הילדים שהיו לאנשים.

המון תודה לך דויד. אנחנו מאחלים לך הרבה בריאות וכוחות להמשך.

ואם מדברים על בריאות וכוחות, חייבים להזכיר את העזר שכנגד. (על פי מה שאמר האלוהים בבראשית פרק ב', "לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו". חז"ל פרשו: "זכה – עזר. לא זכה – כנגדו"). אתה זכית ומרים היא העזר, ועוד איך! אתה יכול להרשות לעצמך להיות צעיר נצחי, כי יש על ידך מבוגר(ת) אחראי(ת).

אז לשניכם, דויד ומרים, הרבה איחולים לרגל הגיעך לגבורות, ולמרים, שיחד עם דויד הם השכנים מלמטה – הרבה אושר, נחת ובריאות, ושתישאר צעיר לנצח.

• מנהיג מגמגם, מנהיג רהוט, ואיך אנו שופטים אותם.

ישבתי באמריקה, בעיר הבירה של טקסס, אוסטין, וצפיתי בעימות שבין טראמפ וביידן בשידור חי. ראיתי את טראמפ מחרף ומגדף, מעליל עלילות על שלטונו של הנשיא המכהן. ביידן ברגע מסוים התחיל לגמגם והראה "חולשה".

מבלי להיכנס לשאלה אם ג'ו ביידן ראוי ומסוגל להיות נשיא ארה"ב לכהונה נוספת, חשבתי על המצב הנורא שמנהיג נשפט בציבור על פי הרהיטות שלו. נזכרתי בנאום של ראש ממשלתנו, לוי אשכול בתקופת ההמתנה שלפני מלחמת ששת הימים. אין ספק, ויש הקלטות על הגמגום שלו בשידור חי. דעת הקהל מיד פרשה זאת כאי יכולת לשמש כשר הבטחון במצב חירום זה, ומיד התחיל הלחץ למנות את משה דיין כשר הביטחון.

אחר כך התברר שלוי אשכול קרא את הנאום מדפים מודפסים (באותיות בגודל רגיל) ושהיו על הדפוס תיקונים בעפרון. התאורה באולפן לא הייתה חזקה במיוחד, ולוי אשכול התקשה לקרוא את הדברים בטון הנכון.

אחר כך התברר שלוי אשכול היה זה שהכין את הצבא לקראת המלחמה שבה הוא ניצח נצחון מזהיר (לא מוחלט... רק מזהיר), ושלא היה צורך להחליף אותו ברגע האחרון לפני המלחמה. אבל הציבור המודאג והמפוחד פרש את הגמגום של אשכול כחולשה וכסימן לאי יכולתו להנהיג.

דונלד טראמפ, לעומת זאת, הוא רהוט מאד, אין לו בעייה לשפוך משפטים שלמים בטון סמכותי, כאילו יש בו את תכונות המנהיג הראוי. גם לנו יש היום מנהיג רהוט מאד. אצלו לא יהיה מצב שהנאום כתוב באותיות קטנות, עם תיקונים בעפרון. זה חשוב מאד למי שצריך להופיע בפני קהל ולהשפיע, אבל זה עדיין לא מעיד על תכונות של מנהיג שאפשר לסמוך עליו בשעת חירום.

לפני שנים רבות למדתי אצל מורה שאני מעריכה מאד את דעותיו ואת דרכי ההוראה שלו. זה היה הדוקטור נמרוד אלוני (הבן של שולה). ואחד הדברים שהוא אמר לנו: "התפקיד של המחנכים הוא לטפח אצל החניכים שלהם צריכה בקורתית של אמצעי התקשורת. זה היה בימים של ערוץ אחד בטלוויזיה, ששימש כמדור השבט, שנים רבות לפני פייסבוק, טיק טוק ושאר הרשתות החברתיות, לפני שאפילו שמענו את הביטויים "פייק ניוז" ו"תאוריות קונספירציה" שלא לדבר על AI הלא היא "הבינה" המלאכותית שמייצרת לנו חדשות על פי הזמנה.

התפקיד שלנו, להיות עוד יותר זהירים וערניים באופן שבו אנחנו צורכים את מה שאנו רואים על המרקע.

• ושוב:

שישובו כולם הביתה בשלום!

שבת שלום

תמר וולפין

יום הולדת לבני יולי (12.7.24)

לפני חודשיים הוזמנתי למפגש של מאי, זאת הייתה הפעם הראשונה בבית הקפה, מאד נהניתי והסכמתי לברך את בני יולי, שמתחלקים ל 2 מזלות: סרטן ואריה...

הסרטן, אמוציונלי ויוצר אנרגיה, זקוק לחום ואהבה, ולכן הוא קשור לבית. מכאן שהסרטן אוהב לעצב, בנוסף הוא רומנטי, אוהב אוכל טוב, נוחות, נוסטלגיה, והוא אספן של חפצים ומתרפק על העבר.

האריה, זקוק שיגידו לו איזה מקסים הוא, תנו לו מחמאה, ותקבלו מה שתרצו. הוא לא משתנה, כי הוא מלך, מלך הכתה, מלך בצבא, ומלך בחברה, ועם יכולת עשייה. ובכול זאת, הוא מאיר סביבו ונותן אהבה, כדי שנדע מאיפה זה בא, ממנו.

וכעת, לכם בעלי ה"מזל טוב",

אנחנו פה כדי לברך, שיהיו לכם את כל הסיבות לחייך, המון ברכות קטנות וגדולות, לשנים שכבר היו ולא להאלה שבאות, שיהיה לכם הרבה, אושר יושר וכושר (בעזרת טל ולירן כמובן) ובריאות מעל הכול, שכל מה שתעשו יהיה הכי טוב שיש, שיוכל להביא לכם שמחה וכיף, והכי חשוב שנישאר חברים, כי תמיד נהיה פה ביחד, בעוד מפגשים. המפגש הוא מקום מיוחד, בואו ננצל אותו, היום במיוחד!
כי ג'וליה חוגגת החודש 100 כול הכבוד! איזה מפגש יולי מרגש...
ג'וליה, מיום הולדת קודם, עברה שנה של כיף, 12 חודשים של שמחה, 52 שבועות הצלחה, 365 ימים מתוקים, 8760 שעות אושר, 525,600 דקות מגניבות! עכשיו עצמו עיניים ודמיינו את זה כפול 100.

בספר שקראתי כשהייתי קטן, היה סיפור אחד, שהיה מיוחד. הוא מספר שחלומות בסוף מתגשמים, תלוי עד כמה באמת מאמינים ורוצים. גם בגילנו אפשר לחלום, ולהשלים את החלום עוד היום, אל תחכו למחר, כי המדינה שלנו כאן, לא צפויה בכלל...

מזל טוב ענק לכולם...

אבל, ה 1 ביולי הוא יום הבדיחות הבינלאומי... אז לסיום אני רוצה לספר על חלום... בעל שואל את אשתו, מה את רוצה ליום הולדת? זה בשבוע הבא אני מקווה שאת זוכרת... האישה חושבת ולבסוף אומרת, עכשיו כשהילדים יצאו מהבית יש הרבה מקום, כל החיים חלמתי על נגינה, אני רוצה פסנתר, ואלמד לנגן...

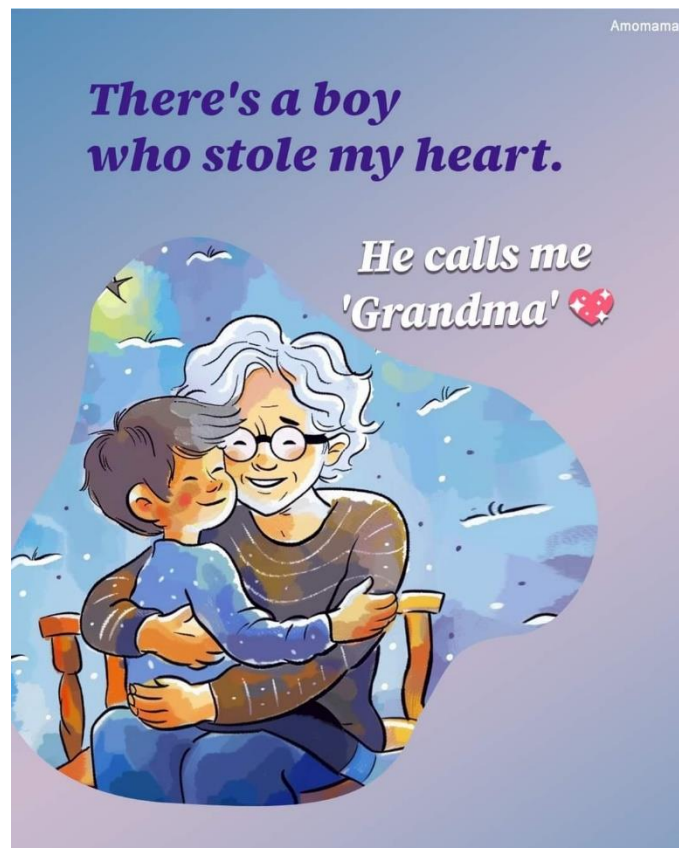
לאחר שבוע מתכנסים הילדים וכול המשפחה, יום הולדת לאימא היקרה. הבעל ניגש לסלון ומוריד סדין מעל פסנתר, ואומר לאשתו מזל טוב... ואז מקבל חיבוק ונשיקה, וכולם חוגגים את השמחה.

לאחר חודש מגיעים הילדים לביקור שבשגרה, שואלים נו אבא, אמא לומדת נגינה?
ואז פתאום הם רואים שנעלם הפסנתר, ושואלים מה קרה, איפה הפסנתר?
האבא עונה, החלפתי את הפסנתר בקלרינט. למה שואלים הילדים? והאבא עונה שוב, כי
כשהיא מנגנת בקלרינט היא לא יכולה גם לשיר...

ושוב, מזל טוב לכול החוגגים...

תודה, יוסי כץ

חג המשק בכפר הנשיא

חמישי 25.7

17:30 - לב הקיבוץ

פתיחת התערוכה "בעיניים טובות" -
תמונות אשר צולמו בסמרטפון ע"י חברי ה"מפגש"
בהנחיית דרור ארצי
והופעה של מקהלת הגוספל הקהילתית

19:00 - מוזמנים לערב מיוחד ומחבר של המועדון של פעם
ערב שכולו משחקים וחברה טובה

שישי 26.7

19:45 באמפי

"שרשרת הדורות" - מופע חג המשק
ולאחר מכן בברכה - מופע קרקס לילדים,
כיבוד קל ושתייה

שבת 27.7

9:30-13:00 - בראנץ בלב הקיבוץ
17:00 - מסיבת חג המשק במשק ילדים
והופעה לייב של הרכב אלקטרוני

ובנימה אישית מועדת תרבות:
אנשים רבים עובדים כדי שהאירועים האלה יקרו ויהיו מושלמים,
אנחנו זקוקים לעוד ידיים בהקמה ופירוק,
אנא מי שיכול לעזור שיפנה בבקשה לליאת חן

בברכת חג משק שמח ושקט. וועדת תרבות

לכבוד פתיחת אירועי חג המשק הנכם מוזמנים לתערוכה:

"בעיניים טובות"

תערוכת צילומים
שצולמו ע"י חברי המפגש
במהלך חוג צילום בהדרכתו של דרור ארצי

יום חמישי | 25.7
"לב הקיבוץ"
בכפר הנשיא
17:30 פתיחת התערוכה
מקהלת כפר הנשיא ועמיעד,
בהנחיית רוני וגנר

שירי מלחמת חרבות ברזל

לא עוזב לעולם – אופיר אלחייני

אותו חיוך, אותו האור

שמסרב לחזור

אותה השמש, אותו היום

שהלכת בלי לומר שלום

אותו חיבוק, אותו הצחוק

שעולה לי בלילה בחלום

אותו השקט, אותו החום

ועכשיו קצת קר פתאום

איפה את?

מה נשאר לי בלעדייך?

איך הכל פתאום כבה

והאור שלך נשאר כאן

הוא לא עוזב

לא עוזב לעולם

ועכשיו את שם.

אותו הנוף, אותו השיר
ששרנו שנינו ברחובות העיר
אותו הטעם, אותן הפנים
היפות שלך
לא נשארו עוד מילים.

איפה אתה?
מה נשאר לי בלעדיך
איך הכל פתאום כבה
והאור שלך נשאר כאן
הוא לא עוזב
לא עוזב לעולם
אתה שם.

19.7 אמיתי בכר

עידו נוי

20.7 גיורא גודמן

אור דוד

21.7 מיקי נוי

22.7 טלי מלכה

שחר שלום

הילל עומר

23.7 נועה מעין

24.7 מוטי בן אדיבה

אליס אזולאי

25.7 ג'ויס אב

דובי בר דוד

קרין איילון

רוני וולפסון

סיפור לשבת

הבית עם חלונות הזהב

עורך: בועז מזרחי

היה היה ילד קטן שגר בחווה מרוחקת. בכל בוקר היה מתעורר מוקדם, לפני זריחת השמש, כדי לעבוד בשדה. כשהיה מזהה שהשמש מתחילה לטפס בשמיים, הוא היה עוצר ממלאכתו, מטפס על הגדר ובמשך דקות ארוכות יושב וצופה אל האופק. שם, רחוק-רחוק היה בית עם חלונות מזהב. הילד הפליג בדמיונו וחשב כמה נפלא לגור שם, בבית עם החלונות מזהב: 'אם הם יכולים להרשות לעצמם חלונות מזהב' חשב לעצמו, 'אז בוודאי שיש להם דברים נפלאים בבית; רהיטים וחפצים מדהימים ביופיים!' הוא הבטיח לעצמו כי יום אחד הוא ילך עד לשם ויראה את המקום הנפלא. יום אחד אביו ביקש ממנו ללכת העירה והילד ידע כי זו ההזדמנות שלו לצאת למסע. הוא ארז צידה ויצא לדרך; חצה את שדה החיטה, חלף על פני אורות הסוסים וטיפס בנחישות על הגבעות שהפרידו בינו לבין הבית עם החלונות מזהב. הדרך הייתה ארוכה והשעות שבילה בשוק לא הותירו לו די זמן ללכת אל הבית המזהב, אך הילד היה נחוש ונתן לליבו לכוון אותו אל היעד. כשהגיע, הבין שכנראה העריך לא נכון את המרחק וטעה בדרך, כיוון שמה שחשב שהוא הבית עם חלונות הזהב, לא היה נוצץ ומפואר אלא בית רעוע עם גדר שבורה וקירות מקולפים. השמש החלה לשקוע והילד לא ידע מה לעשות. הוא ניגש אל דלת הבית ודפק. ילדה קטנה שנראתה בת גילו, פתחה את הדלת בהיסוס. הוא שאל אם היא יודעת אולי היכן נמצא הבית עם החלונות מזהב. "כמובן!" ענתה הילדה והזמינה אותו אל המרפסת. בעודו עומד שם, הביט הילד אל המקום ממנו בא. שם, הרחק באופק הוא זיהה את החווה, וקרני השמש השוקעת צבעו את חלונות ביתו בזהב... יש פעמים בהן דברים רחוקים ומסתוריים קוסמים לנו מאוד ואנו שוגים בחלומות על מציאות טובה ויפה יותר, הרחק מהחיים שסביבנו. פתגם ישן אומר "לא כל הנוצץ זהב" - כלומר, לא כל מה שנראה יקר, מבריק ונפלא,

הוא אכן כזה. אך היופי של הסיפור הוא לא רק בהבנה שיש דברים שנראים
נוצצים רק למרחוק, אלא שכלל לא צריך להסתכל רחוק! כי לכל אחד מאיתנו יש
בית עם חלונות זהב, הכל תלוי במתבונן...

